

Must-Win Battles

A mindenképpen megnyerendő csaták

Financial Times / Prentice Hall, 2005

„**H**a megnyerem a csatát, amelyet én vezénylek, ám ehhez elhasználom az erőforrásokat, amelyek a társaimnak kellenének a maguk győzelméhez, akkor az enyém nem győzelem!” (idézet a könyvből)

Újabb figyelemreméltóan hasznos mű a világ egyik legtekintélyesebb pénzügyi lapja és legjobbak

másra épülő láncolatában. Minden csatát nem szabad felvállalni, mert ez szétforgácsolná erőnket, ami elkerülhetetlenül vereségre ítélne. Ezért csak az vezethet sikerre, ha nagyon alapos körütekintéssel megválasztjuk, valójában melyek az optimális célok, amelyek eléréséért síkra szálljunk, és melyek azok a csaták, amelyek

szükség szerint hol és mennyiben csoportosítsuk át a meglévő tevékenységektől a kitűzött csaták megvívásához, felvállalva ennek konfliktusait is. Mindezek megtörténtével, a haditerv megvalósításába be kell vonnunk a cég minden részlegét, minden alkalmazottját, amelynek, illetve akinek a közreműködése szükséges a sikerhez, és el kell érünk, hogy elkötelezetten segítsék a megvalósítást. Ugyanakkor, a legjobb haditervet sem tekinthetjük örökérvényűnek, hiszen a tervezéshez képest a megvalósítás folyamán változhatnak a külső és szintűgy a belső feltételek. A szerzők maguk is hangsúlyozzák, hogy ez hosszú menetelés – ők nagyon kifejezően utazásnak nevezik. Hasonlóképpen változhat a résztvevők elkötelezettsége is. Ezért az előrehaladást, a megvalósítást módszeresen figyelniük kell, szükség szerint újra és újra elvégezve a finomhangolásokat, beleértve a cég, a részlegek és a résztvevők elkötelezettségének és eltökéltségének megerősítését is. A mű mindezek megtervezéséhez, és a hadjárat vezetéséhez ad művelettervi részletességű útmutatást, és sorakoztat fel az egyes döntések kialakításához végiggondolandó megfontolásokat.

„A piacon a háborút nem lehet megnyerni, mindig jön újabb kihívó. Csatát nyerni önmagában nem elég – túl hamar szertefoszlik a hozadéka. Az egyetlen ésszerű stratégia hadjáratban gondolkodni, azaz csaták, pozícióharcok egymásra épülő láncolatában. Minden csatát nem szabad felvállalni, mert ez szétforgácsolná erőnket, ami elkerülhetetlenül vereségre ítélne.”

közé tartozó felsőfokú szak- és tanácsadó kiadó közös sorozatában. Értéke abban áll, hogy közvetlenül felhasználható, és nagyon hathatós segítséget kínál a vállalatvezetés egyik legkényesebb területéhez, a sikeres üzleti stratégia kialakításához és megvalósításához.

A piacon a háborút nem lehet megnyerni, mindig jön újabb kihívó. Csatát nyerni önmagában nem elég – túl hamar szertefoszlik a hozadéka. Az egyetlen ésszerű stratégia hadjáratban gondolkodni, azaz csaták, pozícióharcok egy-

szükségesek e célok eléréséhez. Ezek a mindenképpen megnyerendő csaták.

Kiválasztásukba már be kell vonnunk a cég vezetéséből azokat, akik a hadjáratot, valamint az egyes csaták megvívását vezetik majd, az ő aktív közreműködésükkel dönteni a célokról és az elérésükhöz felhasználható erőforrások allokációjáról, és mindezzel elkötelezetté tenni őket a hadjárat, illetve az egyes csaták végigvitelében. Ennek részeként dönteni kell arról is, hogy az erőforrásokat

Nem csekély tétet hord magában, hogy mire jutunk, ha követjük az itt leírtakat. A szerzők kiemelik, hogy amit e könyvükben kínálnak, vagyis az útmutatás a meneteléshez, az eszközök, technikák a tervezéshez és a megvalósításhoz, és a tanácsok azok alkalmazásához, messze több mint elméleti konstrukciók – mindezt maguk is

kipróbálták a gyakorlatban, látták másokat is felhasználni azokat, és sikeresen működött. Róluk ehhez annyit, hogy mind Killing, mind Malnigh a stratégia professzorai a világhírű svájci menedzsment oktatóközpontban, az International Institute of Management Developmentben, ahol számos nemzetközi nagyvállalat programjait vitték.

Keys hasonlóan nagy cégeknél szerzett húsz éves menedzseri, illetve konzultánsi tapasztalatot. E művük alapját fontos hadjáratok sokrétű tapasztalata alkotja.

A kiadó könyvei a Prospero Könyvei Kft.-nél (Budapest) is megrendelhetők.

Osman Péter

Magyarország az Osztrák-Magyar Monarchia idején

Rajzok és grafikák

*Kossuth Kiadó / Magyar Nemzeti Galéria,
2005*

Nemes álmokat idéz ez a szép kötet. A legendás, csodálatos: Az Osztrák-Magyar Monarchia írásban és képben című könyvsorozat sokunknak mindörökké elérhetetlen álma – bár legalább DVD kiadásban már megszerezhetjük. Ennek a Magyarországot bemutató képanyagából kapunk itt válogatást. Maga a sorozat is egy megvalósulni ígérkező álom idején született: a XIX. sz. vége felé, midőn Magyarország fejlődése oly sok jót ígért. Létrehozója Rudolf főherceg, a trónörökös volt, aki 1884-ben így írt Ferenc Józsefnek, támogatást kérve e kezdeményezéséhez: „Az e monarchia határain belül élő népeknek tanulmányozása nemcsak a tudósokra nézve bír igen nagy fontossággal, ha-

nem gyakorlati haszonnal is jár a hazafiság általános emelésére. Az által, hogy az egyes néprajzi csoportok jelességei és sajátosságai egymástól való kölcsönös és anyagi függések mindinkább köz tudattá válik, okvetetlenül jelentékenyen erősbíttetik az egyűvé tartozásnak azon érzete, melynek hazánk minden népeit egygyé kell kapcsolnia”.

Újabb nemes álom. És Rudolf a levelét, amelyet itt olvashatunk, így folytatja: „Azon népcsoportok, melyek nyelvök, szokásaik és részben eltérő történelmi kifejlődésük által a népesség többi alkotórészeitől magukat elkülönítve érzik, azon tény által, hogy egyediségük a monarchia tudományos irodalmában megillető számba vé-

telre, s ez által bizonyos elismertetésre talált, jótékonyan fognak érintetni, s ez által is arra indíttatni, hogy szellemi súlypontjukat e monarchiában keressék.”

Országmarketing Rudolf kitűnő célkitűzésében: „Hadd mutassa meg ez a munka úgy a bel-, mint a külföldnek, mily gazdag összegével rendelkezik a monarchia a szellemi erőknél minden országában és népeiben, s hogyan dolgoznak itt egyesülten egy olyan szép munkán, mely a nagy közös hazában mindnyájuk önértetének és hatalomérzésének emelésére fog szolgálni.” A megvalósítás mi-kéntjéhez pedig további kulcsszavak a levélből: „távol minden ki nem forrott elmélettől és minden pártszenvédélytől”.